

ABVV

Hoogstraat 42
1000 BRUSSEL

ACV

Haachtsesteenweg 579
1031 BRUSSEL

ACLVB

Koning Albertlaan 95
9000 GENT

Unizo

Spastraat 8
1000 BRUSSEL

VBO

Ravensteinstraat 4
1000 BRUSSEL

Prioriteitennota Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het Werk

30 oktober 2003

1 Beleidsvisie van de bevoegde minister/staatssecretaris

Het ontbreekt ons al jaren aan een structurele visie op het beleid inzake welzijn op het werk. De Hoge Raad dringt bij de bevoegde staatssecretaris terzake aan op een stijlbreuk, en dit zowel voor de korte als de middellange termijn. De sociale partners in de Hoge Raad zijn uiteraard bereid hieraan mee te werken, meer nog, staan erop om hierbij betrokken te worden. Deze nota is alvast een eerste aanzet.

2 Een systematische benadering van welzijn op het werk, ook op institutioneel vlak

De Hoge Raad pleit, in het licht van de filosofie van de Welzijnswet en de Europese kaderrichtlijn veiligheid en gezondheid op het werk, voor een systematische aanpak van het beleid inzake welzijn op het werk. En dit zowel inzake **beleidsvoorbereiding** (het verzamelen van gegevens, bijhouden van statistieken, indicatoren, evaluaties,...); **de beleidsbepaling** (het overleg tussen de betrokken actoren, de adviezen en de uiteindelijk beslissing); en **de implementatie** van het beleid (vertaling en begeleiding van het beleid naar de actoren op het terrein: werkgevers, werknemers, inspectiediensten, externe diensten,...).

2.1 Beleidsvoorbereiding

Met betrekking tot de **beleidsvoorbereiding**, het verzamelen van beleidsrelevante gegevens, statistieken, en indicatoren stelt de Hoge Raad vast dat deze functie niet systematisch is voorzien binnen de federale overheidsdienst. De huidige mankracht en middelen hiervoor zijn bijzonder ontoereikend, de beschikbare gegevens indien al aanwezig zijn in regel fragmentair, onvolledig of sterk betwistbaar.

2.2 Beleidsbepaling

2.2.1 Rationalisering van adviesraden en commissies

In het kader van de **beleidsbepaling** zou de Hoge Raad de draaischijf dienen te zijn inzake het overleg en advies. Momenteel is echter het tegendeel waar. Er is een reeks van adviesorganen en erkenningscommissies die los van elkaar werken. Vaak gaat het om organen waar het ontbreekt aan heldere beslissingsbevoegdheden, aan een degelijke bestaffing en aan concrete budgettaire marges. De betrokkenheid van de sociale partners bij de planning en uitwerking van deze initiatieven is indien al aanwezig, hoegenaamd niet gestroomlijnd.

Meer concreet vraagt de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het Werk dat de adviesraden en erkenningscommissies inzake materies van welzijn op het werk zouden worden gerationaliseerd en gecentraliseerd binnen de Hoge Raad. Zo zouden de opvolgingscommissie voor de externe diensten preventie en bescherming op het werk, de opvolgingscommissie voor de externe diensten voor technische controle op de werkplaats, de op te richten commissie voor erkende organismen van technische controle rond electriciteit, de erkenningscommissie voor de aanvullende vorming van preventieadviseurs, de opvolgingscommissie controlegeneeskunde, de nationale adviserende raad, de informele werkgroep rond het Belgisch steunpunt van het Europees Agentschap voor de veiligheid en gezondheid op het werk, best allemaal geïntegreerd worden binnen de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk. Daarbinnen zouden deze commissies kunnen functioneren als bijzondere werkgroepen of commissies.

2.2.2 Werkingsmiddelen Hoge Raad

De Hoge Raad voor Preventie en Bescherming moet een efficiënt adviesorgaan worden van de sociale partners met een degelijke juridische en administratieve ondersteuning. De Raad moet volwaardig uitgewerkte adviezen kunnen uitbrengen zodat hij kan uitgroeien tot een volwaardig adviesorgaan en gesprekspartner voor de overheid. Dit is noodzakelijk om een breed draagvlak te creëren en de slagkracht van het welzijnsbeleid te verhogen.

Om deze redenen en om de Hoge Raad in staat te stellen zijn rol als draaischijf te vervullen, dringen de leden van de Hoge Raad aan op een verdere invulling van het voor de Hoge Raad voorziene personeelskader, te weten (Art 24 en 25 van het KB van 3 mei 1999):

- een adviseur-generaal belast met de leiding van het secretariaat
- een academisch gevormd ingenieur
- een arts
- twee doctors of licentiaten in de rechten
- twee personen die houder zijn van een universitair diploma of van een diploma hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan.

De invulling van dit kader dient niet enkel op papier te gebeuren. Het moet gaan om mensen die zich ook volledig op hun taak binnen de Hoge Raad kunnen toelagen.

Verder wenst de Raad dat voor alle vergaderingen geschikte lokalen worden voorzien, en dat telkens wanneer dat nodig blijkt simultaanvertaling voorhanden is. Voorbereidende documenten en verslagen van vergaderingen moeten binnen een redelijke termijn in het bezit zijn van de leden in beide landstalen. Dit is noodzakelijk om een effectief en efficiënt welzijnsoverleg op nationaal niveau te realiseren.

Het werk dat door de Hoge Raad geleverd wordt moet ook veel meer gevaloriseerd worden. Unanieme adviezen dienen door de politieke overheid gerespecteerd te worden of vragen minimaal om een omstandige verantwoording indien ervan afgeweken wordt (behoorlijk bestuur!).

2.2.3 Overleg over de uitwerking op Europees niveau van richtlijnen inzake veiligheid en gezondheid.

Bij de uitwerking van Europese richtlijnen rond veiligheid en gezondheid op het werk is initieel voorzien in een betrokkenheid van sociale partners en overheid via het Europees Raadgevend Comité voor Veiligheid en Gezondheid op het Werk. Gebruikelijk volgt na deze fase een verder overleg tussen regeringsvertegenwoordigers met het oog op het bereiken van een compromistekst op Europees niveau.

De Hoge Raad dringt erop aan dat, zoals dit in andere lidstaten gebeurt, de sociale partners via de Hoge Raad zouden geïnformeerd en geconsulteerd worden over het verloop van deze besprekingen in deze eindronde. Momenteel is er op dat vlak geen enkele vorm van overleg met de sociale partners. Dit geldt eveneens voor de evaluatie door de lidstaten van de bestaande Europese richtlijnen rond veiligheid en gezondheid. Ook op dit vlak is er totnogtoe geen bevredigende werkwijze voor een systematische informatie en betrokkenheid van de sociale partners bij deze evaluaties.

2.2.4 Kwaliteit van de regelgeving

Een goed veiligheids- en gezondheidsbeleid in de ondernemingen is belangrijk maar een dergelijk beleid kan slechts een hoge efficiëntie bereiken indien het gestoeld is op een duidelijke, coherente en eenvoudige regelgeving die rekening houdt met het gezond verstand en de bedrijfspraktijk. Het is belangrijk te onderlijnen dat de wetteksten dienen geschreven te worden voor de gebruiker. De gebruiker is niet altijd de jurist, maar de preventieadviseur (intern en extern), leidinggevende of de werknemer en deze moet begrijpen waarover het gaat zonder een interpretatie te moeten maken. Onze huidige reglementering en de ontwerpen die nog in bespreking zijn, scoren bijzonder slecht op dit punt.

Belangrijk hierbij is ook dat de uitvoering van de welzijnswet de ondernemingen in de praktijk ruimte moet geven om een effectief en tevens kostenefficiënt preventiebeleid op het getouw te zetten. Dit vraagt om een toegankelijke basiswetgeving en een aanpak die verschilt naargelang de doelgroep, grote bedrijven, KMO's, specifieke sectoren, specifieke (werknemers)groepen. Voor KMO's is het aanreiken van specifieke hulpmiddelen en concrete normen voor de toepassing van de wetgeving aangewezen.

2.2.5 Omzetting ARAB in Codex - Verbeteringen aan de veiligheidswetgeving

Momenteel is een stapsgewijze overgang van het ARAB naar de nieuwe Codex over het welzijn op het werk aan de gang. De bedoeling is om nieuwe veiligheids- en gezondheidsreglementering onmiddellijk op te nemen in de Codex en om op verschillende momenten de nog resterende hoofdstukken van het ARAB te vervangen door nieuwe delen in de Codex. Daarnaast zouden sommige artikels van het ARAB blijven bestaan naast de nieuwe codex (overgangsbepalingen, bepalingen van toepassing op oudere installaties en machines,...).

De Raad pleit voor een snelle modernisering van de wetgeving m.b.t. veiligheid- en gezondheid en wenst daarbij maximaal betrokken te worden. De Raad is evenwel van mening dat de huidige stapsgewijze benadering, waarbij telkens één of meerdere hoofdstukken worden aangepakt, leidt tot een complexe, ondoorzichtige en soms dubbelzinnige situatie. De Raad pleit daarom voor een éénmalige operatie waarbij de nog resterende ARAB-bepalingen worden omgezet naar de Codex.

Bij de omzetting moet, veel meer dan in het verleden, aandacht besteed worden aan de eisen die gesteld worden aan behoorlijke wetgeving. Het doel is uiteindelijk te komen tot een duidelijke, coherente en eenvoudige regelgeving die tegelijk effectief (een zo hoog mogelijk beschermingsniveau voor alle werknemers) en efficiënt is, en rechtszekerheid biedt aan alle betrokken actoren.

Het voorbereidend werk voor deze operatie was aangevat binnen de Hoge Raad door middel van een werkgroep met betrokkenheid van de sociale partners en experts. Om onduidelijke redenen zijn deze werkzaamheden echter opgeschort. De Hoge Raad dringt erop aan om deze te hervatten en de nodige middelen te voorzien voor dit cruciale dossier.

2.2.6 Normalisatie en technische veiligheidsnormen

Technische normen (bijvoorbeeld inzake machine-veiligheid) nemen een steeds belangrijker plaats in het economisch leven. Ook op het vlak van arbeidsveiligheid ondervangen de technische voorwaarden waaraan producten en machines moeten voldoen om op de Europese markt te worden toegelaten een reeks van veiligheidsproblemen.

Dit vergt echter dat bij de voorbereiding van normen er door de lidstaten een goed georganiseerd onderzoek en overleg wordt uitgevoerd. Achteraf dient er ook voor gezorgd dat alle betrokkenen de normen en daarbij horende informatie juist toepassen.

Dit vergt dat de sociale partners betrokken moeten worden bij de uitwerking van voor veiligheid relevante normen. Het kosteloos kunnen beschikken over de vigerende normen is daarbij alvast een eerste voorwaarde. Verder moet de federale overheid een educatieve rol spelen inzake het correct interpreteren van deze normen en de toepassing ervan.

Te dien einde zou er daarom een structureel overleg tot stand moeten komen tussen de Administratie van de Arbeidsveiligheid enerzijds en de Nationale Raad voor Accreditatie anderzijds (het feit dat ambtenaren van het Federaal Ministerie deelnemen aan de vergaderingen van de

NRA volstaat niet), met als hoofddoel de betrokkenheid van de sociale partners in het ganse accreditatieproces te optimaliseren.

3 Implementatie en handhaving

3.1 Hervorming inspectiediensten

Nu de reeds lang gevraagde fusie van de inspectiediensten aan de top ook effectief gerealiseerd is, dient zich dit ook te vertalen in een verbeterd toezicht, zowel kwantitatief als kwalitatief (o.a. multidisciplinair) op het terrein. De inspectiedienst moet voldoende bemand zijn en beschikken over de nodige middelen om de toebedeelde taken op een kwaliteitsvolle manier te vervullen.

Overleg met de sociale partners, op regelmatige basis, over de aanpak en de doelstellingen, zoals voorgeschreven door de ILO-conventie, kan plaatsvinden binnen de schoot van de Hoge Raad.

3.2 Overheidscampagnes en publicaties

In verband met de overheidsinitiatieven inzake vorming, campagnes, onderzoek en publicaties rond arbeidsomstandigheden en welzijn op het werk stelt de Hoge Raad voor om jaarlijks een advies op te stellen over de thema's en initiatieven waarrond het dor de sociale partners wenselijk wordt geacht dat er publicaties worden aangemaakt, vormingsinitiatieven genomen, en onderzoek wordt verricht. Op deze wijze moet het mogelijk zijn om een rationele planning te bekomen in de diverse initiatieven die vanuit het Ministerie worden gericht naar de sociale partners op ondernemingsvlak. Op die wijze zullen deze initiatieven ook beter tegemoet komen aan de noden tot ondersteuning en vorming die op ondernemingsvlak worden gewenst.

3.3 Financiële middelen om het beleid uit te voeren

De beleidsverantwoordelijken dienen de nodige middelen vrij te maken om het vastgelegde beleid uit te voeren. De Hoge Raad doet regelmatig voorstellen om een specifiek beleid te ontwikkelen in de strijd om minder arbeidsongevallen of naar aanleiding van een bepaald dossier (bijv. asbest). Deze voorstellen hebben tot doel de bestaande situatie te verbeteren. Dit proces dient door de overheid ondersteunt te worden door het vrijmaken van de nodige middelen. Het kan toch niet dat in dossiers zoals asbest, uitzendarbeid of veiligheid in de bouwsector geen middelen en mankracht kunnen gevonden worden om zich te buigen over de uitwerking van noodzakelijke beleidsmaatregelen.

3.4 Werking van de externe preventiediensten

De leden van de Hoge Raad drukken de wens uit dat de Externe Diensten voor preventie en bescherming op het Werk de taken en opdrachten die hen werden toevertrouwd door de Wet en haar uitvoeringsbesluiten naar behoren zouden vervullen. In dit verband herinnert de Raad er niettemin aan dat Externe Diensten, behoudens in een aantal gevallen die bij Koninklijk Besluit zijn bepaald, dienen te fungeren als tweedelijnspreventiediensten, daar waar in de praktijk moet

worden vastgesteld dat heel wat Interne Diensten voor Preventie en Bescherming werden afgebouwd en hun taken en opdrachten werden uitbesteed aan Externe Diensten.

In dit verband stelt de Raad voor om een nieuw onderzoek te wijden aan de doeltreffendheid van de indeling van de bedrijven in 4 categorieën, zoals bepaald in artikel 3 van het KB van 27 maart 1998, gewijzigd door het KB van 20 februari 2002.

Anderzijds stelt de Raad vast dat in zijn terzake unanieme adviezen nummer 8 van 2 maart 1998, nummers 30 en 31 van 28 februari 2001, en nummer 55 van 25 oktober 2002, een reeks concrete voorstellen werd gedaan die uitgerekend tot doel hadden de taken en opdrachten van de Externe Diensten, binnen de bovengeschetste filosofie, beter in de praktijk te kunnen brengen en optimaal af te stemmen op de verwachtingen terzake van zowel werkgevers als werknemers. De Raad onderstreept dat deze unanieme aanbevelingen actueel blijven en vraagt dat er alsnog een positief gevolg zou worden aan verleend.

Daarnaast is de raad van oordeel dat in een aantal gevallen het aangewezen is om te voorzien in een oordeelkundige verschuiving of vervanging van individueel medische onderzoeken met laag preventief effect naar meer effectieve preventieve activiteiten. Eerder werden door de Raad in die zin vragen gesteld rond de medische onderzoeken van bepaalde groepen van jobstudenten, sommige uitzendkrachten of van werknemers die in contact komen met voedingswaren.

3.5 Samenwerkingsakkoord met de gemeenschappen

Enkele aspecten in verband met het medisch toezicht raken ook de taakafbakening tussen de gemeenschappen en de federale overheid. Zo zijn de gemeenschappen bevoegd voor het toezicht en de erkenning van arbeidsgeneeskundige diensten volgens de federale normen. Ook de bepalingen inzake medisch toezicht met betrekking tot jongeren en cursisten in onderwijs of beroepsopleiding raken aan de bevoegdheden van de gemeenschappen.

Dit gaf in het recente verleden en ook nu weer aanleiding tot conflicten en beleidsvertragende juridische betwistingen met de gemeenschappen. De Raad dringt erop aan dat initiatieven zouden worden genomen om, in breed overleg met de gemeenschappen en met de sociale partners, te komen tot een samenwerkingsakkoord. De sociale partners kunnen terzake over de taalgrenzen heen bijdragen tot een consensusregeling.

4 Actuele thema's

Gemeenschappelijke preventiedienst - voorwaarden tot oprichting (artikel 38 van de Wet)

Bedoeld artikel stipuleert dat de Koning de voorwaarden en de nadere regels kan bepalen volgens dewelke een werkgever of een groep van werkgevers kan toegestaan worden een gemeenschappelijke Dienst voor PBW op te richten. In voorkomend geval zal de Koning tevens de

bevoegdheid, de samenstelling en de werkwijze van een dergelijk gemeenschappelijk Dienst bepalen.

De Raad stelt vast dat de toelatingen die in toepassing van dit artikel tot op heden werden verleend weinig coherentie vertonen. De raad wenst daarom dat de inhoud van een dergelijk erkenningsbesluit bij Koninklijk Besluit zou worden vastgelegd.

Uitzendarbeid

De Hoge Raad heeft op 14 december 2001 een unaniem advies (nr. 43) uitgebracht met voorstellen tot verbetering van de bescherming van uitzendkrachten. De Hoge Raad vraagt de onverkorte omzetting van deze voorstellen naar de praktijk via aanpassing van de besluiten terzake. Het voorliggende (pre)ontwerp van koninklijk besluit voldoet hier in elk geval niet aan.

Vorming preventieadviseur

De Hoge Raad vraagt dringend om de onverkorte uitvoering van haar concreet advies nr. 46 van 8 februari 2002 over de invulling van de aanvullende vorming van de preventieadviseurs.

De erkenningscommissie aanvullende vorming moet opnieuw een sturende centrale plaats krijgen teneinde de kwaliteit van de diverse opleidingen op eenzelfde hoog niveau te brengen in lijn met de filosofie van het advies.

Procedure aanpassing grenswaarden

De Hoge Raad wijst erop dat het hanteren van grenswaarden een instrument is dat zijn geëigende plaats moet hebben in dit beleid naast voorschriften, codes van goede praktijk, informatie en bewustmaking. Grenswaarden mogen geen statisch gegeven zijn. De Hoge Raad is daarom van mening dat actualisering van grenswaarden moet plaatsvinden als een continu proces. De Hoge Raad is van mening dat een volwaardige tweetraps-procedure zoals voorgeschreven in de richtlijnen van de Wereldgezondheidsorganisatie moet toegepast worden in België en dat hiervoor de nodige middelen moeten voorzien worden.

Dit houdt in dat in de eerste fase d.m.v. een commissie van bevoegde wetenschappers kennis wordt opgebouwd en verzameld met betrekking tot de gezondheidseffecten van de verschillende stoffen in de vorm zoals ze voorkomen of gebruikt worden op de arbeidsplaats in België. In de tweede fase worden de voorstellen tot aanpassing van de grenswaarden getoetst op hun technische haalbaarheid en meetbaarheid en op de sociaal-economische gevolgen. In deze fase zijn het de sociale partners die een sleutelrol spelen en het debat controleren. Dit kan gebeuren in de schoot van de Hoge Raad.

Op korte termijn wenst de Hoge Raad zoals gesteld in het advies van september 2003 een overgangsregeling om zonder verder uitstel de bestaande grenswaardenlijst aan te passen op basis van de normen en wetenschappelijke basisdocumenten uitgewerkt in andere landen.

Bijzondere bepalingen betreffende tewerkstelling op een plaats - werkzaamheden ondernemingen van buitenaf (Hoofdstukken III en IV Wet Welzijn Werknemers)

De leden van de Hoge Raad dringen er op aan om - gezien de specifieke risico's die voortvloeien uit het feit dat meerdere werkgevers en hun medewerkers actief kunnen zijn op éénzelfde arbeidsplaats - een aanpak uit te werken rond de voorwaarden en regelen voor samenwerking en coördinatie.

Rekening houdend met de sectorgebonden initiatieven die in het verleden reeds werden genomen om de verplichtingen uit de hoofdstukken III en IV van de Wet te respecteren, zijn de leden van de Hoge Raad van oordeel dat er nood bestaat een reglementair kader dat:

- vastlegt hoe de wederzijdse informatie in verband met de risico's wordt verstrekt onder werkgevers,
- nader bepaalt wat de wederzijdse verplichtingen zijn tussen de 'externe' werkgever en 'gebruikende' werkgevers,
- toelaat om te bepalen welke risico's eigen zijn aan elke inrichting die actief is op éénzelfde arbeidsplaats,
- ruimte laat voor vrijwillige initiatieven die de principes in de praktijk brengen, binnen het vastgelegd kader en met betrokkenheid van de sociale partners.

Tijdelijke of mobiele bouwplaatsen

Het koninklijk besluit betreffende de tijdelijke of mobiele bouwplaatsen is reeds enige tijd in voege. Er zijn echter tal van niet onbelangrijke problemen in verband met de uitvoering, onder andere m.b.t. de aanwerving en opleiding van veiligheidscoördinatoren, het kostenaspect, de aanwezigheid van de coördinator op de bouwplaats, de administratieve belasting, de toepasbaarheid voor kleine bouwwerken, de inpasbaarheid in de systeembenadering van de procesindustrie, enz.

België is het enige EU-land dat nog geen evaluatierapport (na vijf jaar toepassing van de reglementering) heeft opgesteld over de tenuitvoerlegging van de EU-Richtlijn tijdelijke of mobiele bouwplaatsen. Dit is te wijten aan de laattijdige omzetting van die richtlijn in Belgisch recht. Gelet op de al dan niet terecht gesignaleerde problemen, is de Hoge Raad echter van oordeel dat zo snel mogelijk moet gestart worden met een objectieve evaluatie, met betrokkenheid van alle actoren in dit dossier.

Labo Toxicologie

De Raad wil aandacht vragen voor de penibele situatie van het laboratorium voor industriële toxicologie binnen de Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg. Deze dienst zou omwille van allerlei redenen niet mee verhuizen naar de nieuwe vestiging van de FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal overleg aan het Zuidstation te Brussel. Het in

gereedheid brengen van een andere locatie en het vrijmaken van de nodige kredieten hiertoe vergen anderzijds veel tijd. Gedurende al die tijd dreigt het Laboratorium voor Industriële Toxicologie niet meer operationeel beschikbaar kunnen zijn.

Deze logistieke dienst ten behoeve van de inspectie speelt een belangrijke rol in de bescherming van werknemers tegen gevaarlijke chemische agentia: analyses op vraag van de inspectie, toezicht op erkende labo's, normering inzake chemische stoffen. Eerder al vroegen alle sociale partners, werknemers én werkgevers, in de Hoge Raad Preventie om de continuïteit van deze dienst te verzekeren. Op deze vraag kwam geen antwoord, de onzekerheid duurt verder, met alle gevolgen vandaan voor het personeel, de motivering van tijdelijke contractuele medewerkers.

De Hoge Raad dringt er op aan om de nodige maatregelen te nemen om de werking van deze dienst te vrijwaren.

Controlegeneesheren – artsen/scheidsrechters

De bevoegde opvolgingscommissie geeft advies over het opnemen en over de schrapping en de schorsing van de lijst van de artsen-scheidsrechters, en behandelt klachten in verband met de organisatie van de controle, de bevoegdheid of een gebrek aan onafhankelijkheid van een controlearts of een arts-scheidsrechter.

Opdat deze commissie haar werkzaamheden ernstig zou kunnen organiseren moet onverwijld een aanvang worden gemaakt met het uitwerken van criteria die het de leden van de commissie mogelijk moet maken een objectief advies te verlenen over elke vraag tot inschrijving op de lijst van artsen-scheidsrechter en over de gegrondheid van eventuele klachten met betrekking tot de organisatie van de controlerende geneeskunde.

De bestaande criteria, zoals opgenomen in de Wet van 13 juni 1999 betreffende de controlegeneeskunde, zijn immers louter formeel-administratieve criteria die geen enkele objectieve uitspraak over bekwaamheid en onafhankelijkheid van de betrokken geneesheren toelaat.

CAO 72

De Hoge Raad is van mening dat extra aandacht moet besteed worden aan richtlijnen en hulpmiddelen die kunnen leiden tot een betere implementatie van de bepalingen uit de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 72 van 30 maart 1999, gesloten in de Nationale Arbeidsraad, betreffende het beleid ter voorkoming van stress door het werk.

De Hoge Raad dringt er daarnaast sterk op aan om de bepalingen uit de CAO eveneens van toepassing te maken op de werkgevers en werknemers uit de publieke sector.

Pesten op het werk

De wetgeving en het koninklijk besluit rond pesten op het werk is reeds enige tijd in voege. Er duiken echter in de praktijk meerdere problemen op in verband met de uitvoering van deze wetgeving. Zo onder andere m.b.t. de tarieven die externe diensten aanrekenen voor klachtenbehandeling; de bereikbaarheid van preventie-adviseurs, de rol van de inspectie, al dan niet terecht gebruik van de procedure,...

De Hoge Raad staat positief tegenover het voornemen van Mevrouw de Staatssecretaris om de wet vlugger te evalueren dan oorspronkelijk gepland. De Hoge Raad drukt de wens uit dat daarbij rekening zal worden gehouden met de conclusies van de evaluatie die de Raad vanaf volgende week op eigen initiatief start.
